

— obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej kolejności Komisja jest zdania, że Bułgaria naruszyła przepisy zawarte w art. 13 ust. 1 w związku z załącznikiem XI do dyrektywy 2008/50/WE w zakresie, w jakim na obszarze BG0006 (Południowozachodni) systematycznie i stale nie przestrzega się godzinnych i dziennych dopuszczalnych wartości SO₂.

W drugiej kolejności Komisja jest zdania, że Bułgaria naruszyła przepisy zawarte w art. 23 ust. 1 akapit drugi w związku z załącznikiem XV, rozdział A dyrektywy 2008/50/WE w zakresie, w jakim od dnia 11 czerwca 2010 r. nie uwzględniła ona w swoim planie dotyczącym jakości powietrza odpowiednich środków, aby zapewnić, że okres przekroczenia jest możliwie najkrótszy.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, Dz.U. 2008, L 152, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2019 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-743/19)

(2019/C 399/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Visaggio, I. Anagnostopoulou, C. Biz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji (UE) 2019/1199 z dnia 13 czerwca 2019 r. (¹).

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zarzucie pierwszym Parlament podnosi brak uprawnień autora zaskarżonej decyzji, czy będzie to Rada, czy też ogół państw członkowskich, do określenia lokalizacji siedziby Europejskiego Urzędu ds. Pracy. Parlament jest bowiem zdania, że art. 341 TFUE nie stanowi właściwej podstawy prawnej dla określenia siedziby organów Unii takich jak agencje zdecentralizowane. W niniejszym przypadku Europejski Urząd ds. pracy został ustanowiony przez ustawodawcę Unii rozporządzeniem (UE) 2019/1149 (²), przyjętym na podstawie art. 46 i 48 TFUE zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Parlament twierdzi, że art. 341 TFUE nie pozbawia ustawodawcy Unii, który ustanowił Europejski Urząd ds. Pracy, jego uprawnienia do podjęcia decyzji o lokalizacji siedziby tego Urzędu, poprzez przyznanie jej państwom członkowskim., i że wobec tego ów przepis nie może stanowić ważnej podstawy prawnej zaskarżonej decyzji.

W zarzucie drugim, podniesionym tytułem ewentualnym na wypadek gdyby Trybunał uznał, że art. 341 TFUE stanowi właściwą podstawę prawną dla zaskarżonej decyzji, Parlament podnosi całkowity brak uzasadnienia rzeczowej decyzji. Parlament twierdzi, że jako akt prawny Unii, zaskarżona decyzja podlega obowiązkowi uzasadnienia ustanowionemu w art. 296 akapit drugi TFUE, którego jednak w najmniejszym stopniu nie spełnia, ponieważ powody, dla których Bratysława została wybrana na siedzibę Europejski Urząd ds. Pracy, pozostały całkowicie nieokreślone.

-
- (¹) Decyzja podjęta za wspólnym porozumieniem przedstawicieli rządów państw członkowskich (UE) 2019/1199 z dnia 13 czerwca 2019 r. w sprawie lokalizacji siedziby Europejskiego Urzędu ds. Pracy (Dz.U. 2019 L 189, s. 68).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1149 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające Europejski Urząd ds. Pracy, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 883/2004, (UE) nr 492/2011 i (UE) 2016/589 oraz uchylające decyzję (UE) 2016/344, (Dz.O.U 2019 L 186, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-744/19)

(2019/C 399/42)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Tricot, G. Gattinara, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że
  - nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do pełnego wykonania dyrektywy Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylająca dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (¹)
  - oraz nie przekazując Komisji przepisów tego rodzaju,
  - Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom nałożonym na nią przez art. 106 tej dyrektywy;
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W jedynym zarzucie skargi Komisja podnosi, że ani nie przyjmując, ani nie przekazując Komisji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do pełnego wykonania dyrektywy 2013/59, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 106 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. 2014, L 13, s. 1.